

[Poul Dam.]

sig ind i fjernsynet, og vi vil få nøjagtig de samme problemer.

Forslaget her kan ikke bruges. Det strider mod sin egen hensigt, men det demonstrerer meget godt, hvorledes kristeligt folkeparti tror, at alle problemer i dette liv kan klares med forbud.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi kan heller ikke medvirke ved gennemførelsen af dette forslag til folketingsbeslutning af flere grunde.

For det første, som jeg sagde allerede ved det forrige forslags behandling, fordi vi mener, at der skal en anden indsats til, en pædagogisk og en oplysende og en behandlende indsats, og fordi jeg også her mener, at kristeligt folkeparti igen skyder forbi målet og slet ikke ser, hvad der virkelig er årsagerne til det alkoholmisbrug, vi selvfølgelig kan være enige om at være bekymrede over.

Det er også ulogisk og dårligt gennemtænkt på andre måder, for der er så mange ting, vi reklamerer for. Der er fødevarer tilsat forskellige stoffer, som er meget usunde, der er tobak, der er så meget. Det eneste, jeg kan sige af positivt, er, at vi for så vidt ikke havde noget imod at gå ind i en generel drøftelse om reklamer og reklamens værdi, fordi vi meget gerne vil have, at reklame i al almindelighed kun skulle tillades, hvis den var informativ, hvis den var saglig, hvis den simpelt hen havde en funktion.

I den forbindelse ville vi godt være med til at diskutere det, men løsrevet kan jeg henholde mig til, hvad der i øvrigt er sagt, og jeg mener, forslaget helt skyder forbi sin egentlige hensigt.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Inge Krogh*) (KrF):

Som det allerede er nævnt flere gange, anbefalede Nordisk Råd i 1974 de nordiske regeringer, at der blev indført forbud mod reklame for alkohol i Norden. Jeg har regnet med, at det var det første forsøg, der blev gjort på at føre den rekommandation ud i livet, og handelsministeren har sådan set bekræftet, at der ikke er foretaget noget.

I 1973 anbefalede Europarådet at ophøre med reklame for disse ting, idet man henviste til, at man ikke kan forsvare at rekla-

mere for stoffer, der er skadelige, som forårsager trafikskader, når man er påvirket, og som medfører mange sociale og psykiske skader.

Der blev under behandlingen i Nordisk Råd fra dansk side sagt, at reklamen ikke ville påvirke forbruget eller misbruget. Det er da et spørgsmål, om man så ville ofre penge på reklame. Når man reklamerer, er det vel, fordi man mener, at man på en eller anden måde får sine penge igen, ellers ville man vel næppe reklamere.

Reklame er forbudt i Norge, og det er forbudt i Island. Der bliver stadig talt om det store forbrug i de andre nordiske lande, hvor man har flere restriktioner, men det viser sig ganske klart, at Danmark ligger i spidsen med et forbrug på 8,34 l ren alkohol om året pr. person, og i Norge er det så lavt, som jeg nævnte før, 2,8 l, i Finland 5,6 l og i Sverige 5,5 l, så det kan altså ikke helt stemme med de oplysninger, der kom.

Fra dansk side blev det også under forhandlingerne i Nordisk Råd sagt, at der ikke var nogen sociale problemer, forårsaget af alkohol. Det må bero på en misforståelse. Ca. 30 pct. af indlæggelserne på mandsafdelingerne på statshospitalerne er forårsaget af lidelser, der står i forbindelse med alkohol, hvor alkohol enten er hovedårsagen eller en af de medvirkende årsager. I året 1973-74 var der i Danmark på statshospitaler og afvænningsinstitutioner indlagt over 11.000 mennesker. Jeg kender ikke indlæggelsestiden, men det er i hvert fald ikke noget, der har været billigt.

Så kan man sige, som hr. Voigt sagde, at vores dagspresse tjener så meget på alkoholreklame, men samfundet giver bestemt pengene ud på en anden måde; der ligger masser af tragedier bag ved følgerne af alkohol.

Der reklameres for alkohol på en måde, så det romantiseres. Man fremstiller det i afslappede situationer og omtaler ikke nogen af de følger, der kan blive af alkohol. Der står: „Slap af — få kontakt“, „Skænk vin — skænk glæde“, „Hold jul under den rigtige stjerne — drik Jägermeister“. Og så har vi det på husmurene, som hr. Poul Dam ganske rigtigt sagde, plakater, hvor der står: „Giv mig styrke“. Det er altså det, man ville mene var en bøn til en højere magt, hvad hr. Poul Dam måske kunne